

1730

Nr.
van het arrest

Nr. 2005/4786
van het repertorium

Nr. 35 P 2005
van het parket-generaal

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

I. notitienummer 64.18.100550-01 (dagvaarding d.d.
2 maart 2004)

tegen

geboren te
wonende te

op

beklaagde

vertegenwoordigd door Mr.
bij de balie van

, advocaat

Beklaagd van:

te : diverse malen in de periode van 1 juli 2001 tot datum onderhavige dagvaarding:

Bij inbreuken op artikel 22 van het milieuvergunningsdecreet en artikel 43 van Vlarem I, met name door uitbating van een carwash installatie op tijdstippen dat het volgens de beslissing van de bestendige deputatie niet is toegestaan o.a.:

- 12 juli 2001: opening om 21.00 uur (1)
- 16 maart 2003: opening op zondag (3)
- 29 mei 2003: opening op feestdag (5)
- 1 juni 2003: opening op zondag (5)
- 5 juni 2003: opening om 19.50 uur (6)
- 9 juni 2003: opening om 19.50 uur (7)
- 13 juli 2003: opening op zondag (11)
- 21 juli 2003: opening op feestdag (13)
- 21 augustus 2003: opening om 19.20 uur (16)
- 17 september 2003: opening om 19.15 uur (21)
- 19 september 2003: opening om 19.29 uur (20)
- 22 september 2003: opening om 19.00 uur (17)

Bij inbreuk op de artikelen 20 en 22, strafbaar gesteld bij artikel 39 §1,2°, §2 en §3 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en het artikel 43 §1 van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991 houdende de vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning, als exploitant van een inrichting, de in de milieuvergunning opgelegde bijzondere voorwaarden, de voor de inrichting geldende algemene of per categorie van inrichtingen door de Vlaamse Executieve in toepassing van artikel 20 van voornoemd decreet vastgestelde milieuvergunningsvoorwaarden, alsmede alle andere op de exploitatie van de inrichting van toepassing zijnde wettelijke, decreetale of reglementaire bepalingen met betrekking op de bescherming van het leefmilieu, van de oppervlaktewateren en van de externe veiligheid, niet te hebben nageleefd, met name:

door niet naleving van de sluitingsuren zoals opgelegd bij beslissing van de Bestendige Deputatie van 25.11.1999 (openingsuren van 07.00 uur tot 20.00 uur) en vanaf 27.02.2003, bij beslissing van de Bestendige Deputatie van 27.02.2003 (openingsuren tussen 07.00 uur en 19.00 uur en sluiting, op zon- en feestdagen), ondermeer op:

- 12 juli 2001: opening om 21.00 uur (1)
- 16 maart 2003: opening op zondag (3)
- 29 mei 2003: opening op feestdag (5)
- 1 juni 2003: opening op zondag (5)
- 5 juni 2003: opening om 19.50 uur (6)
- 9 juni 2003: opening om 19.50 uur (7)
- 13 juli 2003: opening op zondag (11)
- 21 juli 2003: opening op feestdag (13)
- 21 augustus 2003: opening om 19.20 uur (16)
- 17 september 2003: opening om 19.15 uur (21)
- 19 september 2003: opening om 19.29 uur (20)
- 22 september 2003: opening om 19.00 uur (17)

III. notitienummer TG.61.99.72-04

en

gepensioneerde
geboren te op

en

huisvrouw
geboren te op

beiden samenwonende te

thans te wonende te

rechtstreeks dagende partijen

beiden aanwezig en bijgestaan door Mr.
advocaat bij de balie van , loco Mr.
, advocaat bij de balie van

tegen

1.
geboren te op
wonende te

rechtstreeks gedaagde partij

vertegenwoordigd als voormeld

2.
met maatschappelijke zetel gevestigd te

rechtstreeks gedaagde partij

vertegenwoordigd als voormeld

**Rechtstreeks gedaagd bij exploit d.d. 22 maart
2004 van plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder
loco gerechtsdeurwaarder
kantoorhoudende te en aangezegd
aan de procureur des Konings bij exploit d.d. 30
maart 2004 van gerechtsdeurwaarder
gerechtsdeurwaarder te er
kantoorhoudende**

de rechtstreekse dagvaarding luidende als volgt

Dat middels dagvaarding, betekend in opdracht van het ambt van de procureur des Konings te Tongeren gedagvaard wordt voor inbreuk op art. 22 van het milieuvergunningedecreet en art. 43 van Vlaem. v. min. door de uitbating van een carwashinstallatie op tijdstipen dat het volgens de beslissing van de Bestendige Deputatie niet is toegestaan en nu volgens vaststellingen gedaan tussen 12 juni 2001 en 22 september 2003;

Dat deze overtreding van de wettelijke en bij vergunning opgelegde openingsuren bewezen voorkomt aan de hand van de vaststellingen in het strafrechtelijk dossier en de diverse processen-verbaal van de lokale politie, alsmede van de afdeling milieu-inspectie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap;

Dat nochtans met betrekking tot de vergunningstoestand van de carwash vooral door de afdeling Milieu-inspectie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap de plaats onvergunde toestand van de carwash is vastgesteld;

Dat dermate dus niet enkel sprake is van een schending van de openingsuren, hetgeen een louter wederrechtelijk gebruik van de carwash impliceert, doch dat eveneens de carwash zelf werd opgericht, in stand gehouden en geëxploiteerd in strijd met de administratieve bepalingen terzake;

Dat bij besluit, gewezen in graad van beroep dd. 26 november 1999 van de Bestendige Deputatie van de Provincie een vergunning werd verleend voor de exploitatie van een carwash, twee wasboxen en een open wasplaats voor vrachtwagens voor een periode van 20 jaar;

Dat bij beslissing van het schepencollege van dd. 13 september 2002 de aktename wordt geweigerd voor de uitbreiding van de carwash met een vierde wasbox;

Dat bij besluit van het schepencollege van dd. 15 januari 2003 de vergunning voor een vierde wasbox wordt geweigerd, doch dat in graad van beroep door de Bestendige Deputatie bij beslissing van 14 juni 2001 de bouwvergunning werd verleend;

Dat bij besluit dd. 21 mei 2003 van de Bestendige Deputatie van de exploitatie en milieuvergunning met betrekking tot de vierde wasbox wordt geweigerd, waardoor dus, zoals de milieu-inspectie terecht vaststelt, ook de afgeleverde stedenbouwkundige vergunning van 14 juni 2001 van rechtswege komt te vervallen;

Dat de milieu-inspectie terecht vaststelt in haar proces-verbaal dat er vier wasboxen aanwezig zijn, daar waar er slechts twee vergund werden;

Dat op het plan, gehecht aan de vergunning dd. 25 november 1999, de exploitant twee wasboxen, bedoeld voor personenauto's en één open wasplaats, bedoeld voor vrachtwagens tekende;

Dat de open wasplaats, zonder daarover over de nodige vergunning te beschikken werd vervangen door twee wasboxen;

Dat hierdoor een inbreuk wordt gepleegd op art. 4 van het Milieuvergunningsdecreet dat bepaalt dat niemand zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting, die behoort tot de eerste of de tweede klasse, mag exploiteren of veranderen;

Dat eveneens een inbreuk wordt gepleegd op art. 5 van Mlaem I dat bepaalt dat niemand zonder voorafgaande schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of de tweede klasse mag exploiteren;

Dat in gevolge de prioriteitsnota vervoegingsbeleid, milieurecht in het Vlaams Gewest, goedgekeurd door de commissie vervoegingsbeleid op 23 mei 1990 de vastgestelde overtredingen zelfs als een prioritaire inbreuk zijn af te handelen;

Dat eveneens de milieu-inspectie vaststelt dat de wederechterlijke exploitatie van de carwash een aanzienlijk vermogensvoordeel opbrengt, zodat de effectieve productie, d.i. het aantal wasbeurten van auto's en dus ook de omzet, veel groter kan worden dan mits naleving van de vergunningsvoorwaarden;

Dat vermits de milieuvergunning voor de derde en de vierde wasbox niet werd bekomen ook de stedenbouwkundige vergunning gesocht wordt niet verdoend te zijn;

Dat derhalve eveneens sprake is van een stedenbouwkundig misdrijf en van de wederechterlike oprichting, minstens de wederechterlike instandhouding van een niet-vergund gebouw;

Dat de oprichting en instandhouding van de constructies strafrechtelijk beteugeld wordt door art. 146, 1° van het Decreet van 13 mei 1939, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;

Dat art. 146, 1° van genoemd decreet de persoon strafbaar stelt die de artikelen 29 en 31 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen, hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij naar verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, uitvoert, voortzet of in stand houdt;

Art. 146, 5° bestraft de voortzetting van de handelingen, werken of wijzigingen in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of, in voorkomend geval, de beschikking in kortgeding;

Dat anderzijds art. 29 § 1, 1° van het Milieuvergunningsdecreet strafbaar stelt de persoon die zonder vergunning een vergunningsplichtige inrichting exploiteert of verandert;

Dat art. 29 § 1, 2° eveneens strafbaar stelt hij die de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten of de vergunningsvoorwaarden niet naleeft;

Dat overeenkomstig art. 29 § 2 de rechter na de partijen gehoord te hebben bij wijze van veiligheidsmaatregel het verbod kan uitspreken om de inrichtingen die aan de oorsprong van de inbreuk liggen te exploiteren gedurende de termijn die hij bepaalt;

OM DEZE REDENEN,

- de rechtstreekse dagvaarding onvankelijk en gegrond te verklaren,
- uitspraak te doen op strafgebied,
- gedaagden het verbod op te leggen om de inrichtingen die niet vergund zijn te exploiteren gedurende een termijn van minstens vijf jaar,
- gedaagden in solidum te veroordelen tot verwijdering van de niet-vergunde constructies en het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand,
- op burgerlijk gebied, aan verzoekers een schadevergoeding toe te kennen wegens de genotscherving en de verstoring van de rust gedurende de diverse voorgaande jaren en provisioneel begroot op de som van € 10.000 per verzoekende partij,
- uitspraak te doen over de kosten.

Overwegende dat deze rechtstreekse dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor te onder referte

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 22 november 2004 door _____ en
als beklaagden tegen alle
schikkingen te hunnen laste

- op 30 november 2004 door _____ en
als burgerlijke partijen tegen alle
schikkingen

- op 30 november 2004 door het Openbaar Ministerie
tegen alle schikkingen op strafgebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1
rechter op 19 november 2004 door de correctionele
rechtbank van Tongeren, dewelke als volgt heeft
beslist:

...

Overwegende dat het, zoals gevorderd door het
Openbaar Ministerie, gepast voorkomt de beide
zaken, gekend onder notitienummers
en _____ samen te voegen aangezien zij
ten zeerste onderling verknocht zijn;

...

Overwegende dat de in de rechtstreekse dagvaarding
ten laste van beklaagden gelegde feiten zich
omschrijven als volgt:

Verdacht van:

De eerste en de tweede:

te _____ tussen 21 mei 2003 en datum der
rechtstreekse dagvaarding:

I.

Bij inbreuk op art. 4 §1, strafbaar gesteld bij
art. 39 §1, 1°, §2 en §3 van het Decreet van 28
juni 1985 betreffende de milieuvergunning, en art.
5 §1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van
6 februari 1991 houdende vaststelling van het
Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning,
zonder voorafgaandelijke en schriftelijke
vergunning van de bevoegde overheid een
vergunningsplichtige inrichting die het voorwerp
uitmaakt van bijlage 1 van voornoemd Besluit, te
hebben geëxploiteerd of veranderd, in casu:

- twee wasboxen voor personenwagens met de lengte-
as loodrecht op

II.

Bij inbreuk op de artt. 99, 101, 146, 149 en 160 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, op het onroerend goed gelegen te kadastraal perceel

eigendom van eerste beklaagde de hierna vermelde werken, handelingen of wijzigingen zoals omschreven in art. 99 of 101 van het voormelde Decreet van 18 mei 1999, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden te hebben, en de eerste, als eigenaar toegestaan of aanvaard te hebben dat de werken, handelingen of wijzigingen zoals voorzien in art 146,1° en 2°, gepleegd, voortgezet of in stand gehouden worden,

in casu:

de uitbreiding van een carwash, waarvoor slechts twee wasboxen en een open wasplaats vergund werden, tot vier wasboxen.

...

Zegt dat het feit I inzake not.nr.

en het feit I, zoals omschreven
inzake not.nr. zich met elkaar
vereenzelvigen;

Verklaart dit feit alsmede de feiten sub II in beide zaken lastens beide beklaagden bewezen;

Verklaart eerste beklaagde plichtig aan de hem ten laste gelegde feiten en veroordeelt hem voor deze feiten tot een GELDBOETE van 3.000,00 euro, verhoogd met 40 opdecimen (x 5) en gebracht op 15.000,00 euro of een vervangende gevangenisstraf dan drie maanden;

Verklaart tweede beklaagde plichtig aan de haar ten laste gelegde feiten en veroordeelt haar voor deze feiten samen tot een GELDBOETE van 3.000,00 euro, verhoogd met 40 opdecimen (x 5) en gebracht op 15.000,00 euro;

Verplicht eerste en tweede beklaagde elk bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden tot betaling van € 10,00 (tien euro), verhoogd met 45 opdecimen (x 5,5) en gebracht op € 55,00 (vijfenvijftig euro);

Legt aan eerste en tweede beklaagde een vergoeding op van 25 EUR;

Veroordeelt beklaagden hoofdelijk tot de strafkosten, deze begroot zijnde op 37,25 euro;

Beveelt herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, meer bepaald de afbraak van de derde en de vierde wasbox en het in overeenstemming brengen van de uitbating met de vergunde toestand, nl. twee wasboxen en een open wasplaats, binnen een termijn van drie maanden vanaf heden, onder verbeurte van een dwangsom van 500,00 euro per dag vertraging in de tenuitvoerlegging van de herstelmaatregel;

Legt aan beklaagden verbod op om de derde en vierde wasbox te exploiteren gedurende een termijn van vijf jaar onder verbeurte van een dwangsom van 200,00 € per dag vanaf heden;

Veroordeelt beklaagden solidair tot betaling aan elk der burgerlijke partijen de som van 1.000,00 € meer de gerechtelijke intresten vanaf 30 maart 2004 en de kosten, deze in hoofde van de burgerlijke partijen begroot zijnde op 188,455 € kosten rechtstreekse dagvaarding, en 150,49 € kosten van aanzegging;

* * *

Gehoord de rechtstreeks dagende partijen/burgerlijke partijen in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door mr. advocaat loco mr. advocaat bij de balie van

Gelet op de door deze partijen neergelegde conclusie;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagde/rechtstreeks gedaagde partij in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door mr. advocaat bij de balie van

Gelet op de door deze partij neergelegde stukken;

Gehoord de beklaagde/rechtstreeks gedaagde partij in zijn middelen van verdediging,

ontwikkeld door mr. _____ advocaat loco mr.
advocaat bij de balie van _____

Gelet op de door deze partij neergelegde conclusie en stukken;

Overwegende dat de hogere beroepen van de rechtstreeks dagende partijen/burgerlijke partijen, de beklaagden/rechtstreeks gedaagde partijen en van het Openbaar Ministerie, naar vorm en termijn regelmatig, ontvankelijk zijn;

Dat de rechtstreeks dagende partijen/burgerlijke partijen in hun besluiten verkeerdelijk aangeven dat zij middels hun besluiten "incidenteel beroep" instellen nu zij immers een afzonderlijk hoofdberoep formuleerden hetwelk algemeen is en hen toelaat om, zoals zij blijkbaar beogen, hun oorspronkelijke vordering te wijzigen;

Overwegende dat met het oog op een goede rechtsbedeling het past de zaken met notitienummers _____ (dagvaardingen d.d. 2.3.2004 en 16.8.2004) en _____ samen te voegen en hierover uitspraak te doen in een arrest;

Overwegende dat de eerste rechter weliswaar overwegingen met betrekking tot de schuld van de beklaagde _____ aangaande de hem in de zaak I ten laste gelegde feiten (niet naleven sluitingsuren) formuleerde doch in het beschikkend gedeelte van het bestreden vonnis niet expliciet beschikte met betrekking tot de gebeurlijke schuld van deze beklaagde aan die feiten zodat het past het bestreden vonnis te vernietigen;

Met betrekking tot de identiteit van de uitbater:

Overwegende dat de beide beklaagden niet weerleggen dat de exploitatie van de bewuste carwash door de vennootschap _____ geschiedde tijdens de vermelde misdrijfperiode en dat eerste beklaagde de zaakvoerder van die rechtspersoon was zodat de vraag op wiens naam de exploitatie bij de overheid gekend was en vergund met name op naam van de vennootschap dan wel op naam van zaakvoerder _____ persoonlijk aan de gebeurlijk strafrechtelijke gehoudenheid van de vennootschap en/of van de zaakvoerder geen afbreuk doet;

Dat trouwens namens de beide beklaagden hun raadsman op 25 juli 2003 uitleg verschaft met betrekking tot hun standpunt en waarin expliciet vermeld staat dat de exploitatie in die periode geschiedde door de

Met betrekking tot de niet naleving van de sluitingsuren (zoals geïndiceerd in de zaak I ten laste van _____ en in de zaak II sub II ten laste van _____

Overwegende dat de wettelijkheid van de voorwaarden van de milieuvergunning zoals vastgelegd bij besluit van de Bestendige Deputatie van 25/11/1999 niet betwist wordt en dat de vaststelling aangaande het feit van 12 juli 2001 - met name dat alsdan om 21 uur alle apparaten van de car-wash werkten - door de beklaagden niet weerlegd wordt;

Overwegende dat de wijzigende beslissing van de Bestendige Deputatie van 27 februari 2003 steunt op wettige motieven met het oog op de bescherming van het leefmilieu, de oppervlaktewateren en externe veiligheid en niet kennelijk onredelijk is, integendeel terwijl evenmin een schending van artikel 159 G.W. blijkt;

Dat aan die vaststellingen geen afbreuk wordt gedaan doordat de beklaagden daarover louter een andere mening hebben terwijl verder het niet de rechter, thans het Hof van beroep, is die de inhoud van een milieuvergunning en de daaraan te koppelen voorwaarden bepaalt noch heeft deze te oordelen over de opportuniteit ervan;

Dat er geen aanleiding is om de behandeling van huidige strafprocedure op te schorten in afwachting van de voortgang van de administratieve procedure(s) door de beklaagden ingeleid voor de Raad van State tot schorsing en nietigverklaring van voormelde beslissing;

Dat met betrekking tot de gedane vaststellingen beklaagden ten onrechte voorhouden dat geen bewijzen voorliggen terwijl uit de stukken immers blijkt dat:

- op 16 maart 2003 door de verbalisanten vastgesteld werd dat de car-wash geopend was op een zondag;
- op donderdag 29 mei 2003 - een wettelijke feestdag - de verbalisanten de opening van de car-wash vaststelden;
- de verbalisanten op 5 juni 2003 en op 9 juni 2003 omstreeks 19.50 uur vaststelden dat de car-

- wash nog geopend was en het sluitingsuur van 19 uur dus niet gerespecteerd werd;
- op 13 juli 2003 door de Milieu-inspectie vastgesteld werd dat de car-wash op die zondag in volle werking was (de nummerplaten en de merken van de aanschuivende auto's werden zelfs genoteerd);
 - op 21 juli 2003 door de verbalisanten vastgesteld werd dat vier personen de car-wash gebruikten;
 - de datum van 21 augustus 2003 zoals vermeld in de tenlastelegging een materiële vergissing uitmaakt en dat dit zijn moet 18 augustus 2003 om 19.20 uur zoals blijkt uit de vaststellingen van de Milieu-inspectie (stuk 257 e.v.); dat het hier handelt om een pertinent materiële vergissing dewelke dient rechtgezet en waarbij de feiten zelf die het voorwerp van het onderzoek uitgemaakt hebben, door deze verbetering niet worden gewijzigd; dat alsdan werd vastgesteld dat om 19.30 uur nog een auto binnenreed en gewassen werd;
 - op 17 september 2003 door de verbalisanten vastgesteld werd om 20 uur dat de verlichting nog steeds ontstoken was en dat twee wasplaatsen nog steeds nat waren en wezen op recent gebruik en dus duidelijk na sluitingsuur;
 - op 19 september 2003 door verbalisanten vastgesteld werd om 20 uur dat er nog klanten bezig waren met hun voertuigen te wassen;
 - op 22 september 2003 rond 19.52 uur de verbalisanten vaststellen dat er nog schuim ligt en dat de wasruimte nog nat ligt met een nat rijspoor hetgeen duidelijk aangeeft dat er na 19u nog een voertuig gewassen werd;

Overwegende dat het gegeven als zouden de beklaagden een derde - verzocht hebben alles correct te komen afstellen aan de gedane vaststellingen geen afbreuk doet en de persoonlijke gehoudenheid van de beklaagden onverkort laat bestaan;

Dat beklaagden beweerdelijk slechts op 23 mei 2003 kennis kregen van de beslissing van de minister waarbij hun beroep tegen de gemelde beslissing van de Bestendige Deputatie afgewezen werd, aan het strafbaar karakter van de gepleegde feiten niets afdoet;

Dat geen dwaling, overmacht en/of financiële noodtoestand in hoofde van de beklaagden aangetoond is, de beide beklaagden steeds klaar en duidelijk geweten hebbende waaraan zich te houden;

Dat het al dan niet berokkenen van schade geen voorwaarde tot strafbaarstelling van deze feiten uitmaakt, terwijl verder de overheid deze inbreuken niet bewust heeft gedoogd;

Overwegende derhalve dat de schuld van de beide beklaagden aan deze hen ten laste gelegde feiten zoals verbeterd en omschreven in het dossier I wat betreft beklaagde en in de zaak II sub II wat betreft beklaagde bewezen is na hernieuwd onderzoek door het Hof ter terechtzitting en aan de hand van de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan;

Preciseren en actualiseren van de feiten met betrekking tot de zaak III (notitie
: de rechtstreekse dagvaarding door de partijen

Overwegende dat de feiten zoals geïllustreerd in de rechtstreekse dagvaarding op verzoek van de rechtstreeks dagende partijen uitgebracht en ten laste van de beide rechtstreeks gedaagde partijen nader dienen gepreciseerd en geactualiseerd als volgt:

" te tusschen 21 mei 2003 en 22 maart 2004,

I.

Bij inbreuk op art. 4 §1, strafbaar gesteld bij art. 39 §1, 1°, §2 en §3 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, en art. 5 §1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning, zonder voorafgaandelijke en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een vergunningsplichtige inrichting die het voorwerp uitmaakt van bijlage 1 van voornoemd Besluit, te hebben geëxploiteerd of veranderd, in casu:

- twee wasboxen voor personenwagens met de lengteas loodrecht op

II.

Bij inbreuk op de art. 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, gewijzigd bij de art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, de feiten sedert 25 maart 1997 strafbaar gesteld bij de art. 42, 66, 68 en 72 van het Decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, en de feiten

thans sedert 1 mei 2000 strafbaar gesteld door de art. 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening,

zonder de voorafgaande, schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

de eerste als eigenaar
de tweede als gebruiker

die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en/of die tot de werken opdracht heeft gegeven

op het onroerend goed gelegen te
kadastraal perceel

eigendom van eerste beklaagde

de hierna vermelde werken, handelingen of wijzigingen zoals omschreven, voorheen in art. 44 van de wet van 29 maart 1962 en in art. 42 van het decreet gecoördineerd op 22 oktober 1996, thans in art. 99 van het voormelde Decreet van 18 mei 1999, in stand gehouden te hebben

in casu:

de uitbreiding van een car-wash door het overdekken van een reeds bestaande derde open wasbox en de oprichting van een vierde overdekte wasbox";

Overwegende dat de feiten sub II dienen geactualiseerd te worden aan de huidige wetgeving en dat bijgevolg de tenlastelegging nog dient aangevuld te worden met de woorden:

"de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003";

Dat de feiten welke ten grondslag liggen van de ten laste van de rechtstreeks gedaagde partijen ingestelde strafvordering door voormeld preciseren en actualiseren niet gewijzigd worden en dat zij zich daarop hebben kunnen verdedigen;

Overwegende verder dat de feiten zoals omschreven sub I in de zaak II met notitienummer
(bijkomende dagvaarding) zich vereenzelvigen met de feiten sub I zoals gepreciseerd en geactualiseerd in de zaak III;

De exploitatie van twee wasboxen met lengteas loodrecht op de tenlastelegging sub I in de zaak III zoals gepreciseerd en vereenzelvigd met de tenlastelegging sub I in de zaak II):

Overwegende dat het (weigerende) besluit van de Bestendige Deputatie van 21 mei 2003 steunt op wettige motieven met het oog op de bescherming van het leefmilieu, de oppervlaktewateren en externe veiligheid en niet kennelijk onredelijk is, integendeel terwijl evenmin een schending van artikel 159 G.W. voorligt;

Dat aan die vaststellingen geen afbreuk wordt gedaan doordat de beklaagden daarover louter een andere mening hebben terwijl verder het niet de rechter, thans het Hof van beroep, is die een opportuniteitsoordeel desbetreffend vermag te geven;

Dat er geen aanleiding is om de behandeling van huidige strafprocedure op te schorten in afwachting van de voortgang van de administratieve procedure(s) door de beklaagden ingeleid voor de Raad van State tot schorsing en nietigverklaring van voormelde beslissing;

Overwegende dat in de initiële vergunning naast de aldan vergunde twee wasplaatsen gesitueerd met lengteas loodrecht op de ook een derde box vergund was met lengteas op weze het in een niet-overdekte vorm;

Dat het latere overdekken van die box aan het voorheen milieuvergunde karakter van die wasplaats niets afdoet en niet meebrengt dat die tot dan vergunde wasruimte milieutechnisch niet (langer) vergund zou geworden zijn; dat dit alles los staat van het stedenbouwkundig aspect; dat geen andere elementen voorliggen;

Dat beklaagden dan ook dienen vrijgesproken voor wat betreft deze tenlastelegging in zo verre betrekking hebbend op de (derde) wasbox, gesitueerd met de lengteas loodrecht op de en zijnde de voorheen open wasplaats voor vrachtwagens;

Overwegende dat de schuld van de beklaagden met betrekking tot de volledig nieuw bijgebouwde en in exploitatie genomen vierde wasruimte, waarvoor geen vergunning bestaat en dewelke vergunningsplichtig was, niet ernstig kan worden betwist en blijkt uit de stukken na hernieuwd onderzoek door het Hof ter terechtzitting gedaan;

Dat beklaagden geen financiële noodtoestand kunnen invoeren en beklaagden wetens en willens in die vierde wasruimte hebben geïnvesteerd op een ogenblik dat zij geen vergunning hadden;

Dat het destijds verleend zijn van een bouwvergunning daaraan geen afbreuk doet nu zodanige vergunning duidelijk in zijn bestaan afhankelijk was gesteld van het bekomen van een wettige milieuvergunning hetgeen niet het geval is zodat ook beklaagden niet kunnen voorhouden in hun vertrouwen verschalkt geweest te zijn noch dat zij hebben gedwaald door overheidsoptreden;

Dat integendeel beklaagden beiden duidelijk hebben gehandeld met kennis van zaken en wetend dat hun optreden onwettig was en dat hun gedragingen strafbaar waren;

Met betrekking tot de feiten van de tenlastelegging sub II zoals gepreciseerd in de zaak III (bouwinbreuk):

Overwegende dat het perceel waarop de geviseerde instandhouding van de voorgehouden wederrechtelijk uitgevoerde werken plaats vond, gelegen is in een woongebied met landelijk karakter en derhalve niet in een ruimtelijk kwetsbaar gebied als bepaald door artikel 146 van het Decreet Ruimtelijke Ordening zoals gewijzigd en dat alzo de strafsanctie zoals voorzien in dat artikel niet geldt;

De strafmaat:

Overwegende dat de in hoofde van ieder van de beide beklaagden aangehouden en bewezen feiten - voor eerste beklaagde de feiten van zaak I en in de zaak III het feit sub I doch beperkt tot de vierde wasruimte zoals aangegeven (waarmee vereenzelvigd is het feit I in de zaak

II) en voor tweede beklaagde de feiten sub II van de zaak II en het feit sub I doch beperkt tot de vierde wasruimte van de zaak III (en waarmee vereenzelvigd is het feit I in de zaak II) - de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek alleen de zwaarste straf dient uitgesproken te worden;

Overwegende dat niet weerlegd wordt dat de strafrechtelijk verantwoordelijk is en trouwens blijkt dat de voormelde en aangenomen misdrijven een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel en voor zijn rekening werden gepleegd zoals blijkt uit de voormelde concrete omstandigheden en dat verder de eerste beklaagde als geïdentificeerd natuurlijk persoon de inbreuken wetens en willens heeft begaan derwijze dat hij samen met de verantwoordelijke rechtspersoon kan veroordeeld worden;

Overwegende dat aan ieder van de beide beklaagden uit hoofde van voormelde vermengde en bewezen feiten een geldboete van tweeduizend euro, met 45 opdecimen te verhogen en alzo gebracht op elfduizend euro, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden voor wat betreft eerste beklaagde wordt opgelegd;

Dat bij de bepaling van de strafmaat in hoofde van de beklaagden rekening gehouden werd met: de aard, de omvang en de relatieve ernst van de feiten, het blijkbaar weinige normbesef en respect voor overheidsregels, de persoonlijkheid en het blanco strafregister van de eerste beklaagde alsmede de vaststelling dat beklaagden handelden uit louter winstbejag;

Overwegende dat de beklaagden in de wettelijke voorwaarden verkeren om in aanmerking te komen voor de gunstmaatregel van het uitstel van de tenuitvoerlegging van de straffen;

Dat het laatste feit reeds geruime tijd geleden gepleegd werd en het dossier elementen bevat van aard om aan te nemen dat zij ondertussen een andere ingesteldheid hebben aangenomen ten opzichte van hun maatschappelijke plichten en maatschappelijke beperkingen;

Dat derhalve, mede gelet op de omstandigheden waarin de feiten zich voordeden en het gunstige verleden van de eerste beklaagde en met het oog op het bevorderen van zijn reclassering, het

aangewezen is met betrekking tot de feiten zoals aangenomen aan ieder van de beide beklaagden uitstel van de tenuitvoerlegging van de opgelegde geldboete voor het gedeelte dat 500 EURO te boven gaat te verlenen;

Dat dit uitstel de beklaagden er hopelijk zal toe aanzetten zich in de toekomst beter te gedragen, daar zij moeten weten dat bij een volgende veroordeling het thans verleende uitstel kan herroepen worden; dat de duur van het uitstel dient bepaald op drie jaar teneinde een maximaal preventieve werking te verkrijgen;

Dat de vervangende gevangenisstraf in hoofde van de eerste beklaagde en voor wat betreft het effectief gedeelte van de opgelegde geldboete wordt bepaald op één maand, en op twee maanden voor het gedeelte waarvoor uitstel;

De burgerlijke vordering van de rechtstreeks dagende partijen/burgerlijke partijen

Overwegende dat het Hof niet bevoegd is om te oordelen over die burgerlijke vordering in zo verre geënt op het feit sub I in de zaak III wat betreft de derde wasruimte (de voorheen open ruimte) gelet op de vrijspraak hiervoor in hoofde van de beklaagden;

Overwegende dat het Hof evenzo niet bevoegd is te oordelen omtrent die burgerlijke vordering zowel in zoverre deze strekt tot herstel op straffe van een dwangsom als tot betaling van schadevergoeding en in zo verre geënt op de feiten van het in stand houden zijnde feit II in de zaak III nu voor die feiten de strafsanctie niet geldt;

Overwegende dat, in zo verre de burgerlijke partijen voorhouden morele schade geleden te hebben in causaal verband met de te dezen ten laste van de beklaagden wel aangenomen feiten, het Hof aanneemt dat de burgerlijke partijen ontegenzeggelijk dergelijke schade wegens ongemak hebben ondergaan doch tegelijk vaststelt dat deze schade, bij gebrek aan meer objectieve gegevens tot adequate berekening, niet anders kan dan in billijkheid te worden begroot op 500 EUR in hoofde van ieder van hen persoonlijk, de vergoedende intresten tot op heden inbegrepen zijnde;

Dat ter begroting van zodanige schade niet kan afgewogen worden of en zo ja hoeveel de beklaagden zelf aan de gepleegde misdrijven zouden verdiend hebben terwijl verder erop dient gewezen dat de

burgerlijke partijen geen vergoeding kunnen krijgen voor beweerde hinder tengevolge van de wasactiviteiten in de car-wash voor zover deze plaats vinden in de wel vergunde wasboxen;

Dat verder de burgerlijke partijen alleszins niet aantonen een vermogensschade te hebben geleden in causaal verband met de aangenomen feiten en dat niet blijkt dat zij tengevolge daarvan hun woning dienden te verkopen; dat er geen aanleiding bestaat een deskundigenonderzoek te bevelen om advies te geven met betrekking tot een beweerde minderwaarde ter gelegenheid van de verkoping;

Overwegende dat het niet aan een burgerlijke partij toekomt om, bij wijze van veiligheidsmaatregel, een exploitatieverbod te vorderen;

Overwegende voor het overige dat de burgerlijke partijen alleszins geen andere of meerdere schade in causaal verband met de ten laste van de beklaagden aangenomen feiten aantonen;

Met betrekking tot de inrichting en bouwwerken:

Overwegende dat er te dezen geen aanleiding bestaat om bij wijze van veiligheidsmaatregel en overeenkomstig artikel 39 §2 van het Milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985 verbod uit te spreken om de inrichtingen die aan de oorsprong liggen van de inbreuken te exploiteren gedurende een bepaalde termijn terwijl verder volledigheidshalve wordt vastgesteld dat geen herstellordering van de stedenbouwkundig inspecteur voorligt;

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Gelet op de artikelen

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 182, 183, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 211bis, 212, 226, 227 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 38, 40, 41bis, 65 strafwetboek

- 2, 3, 4, 20, 22, 39 van het decreet van 28 juni 1985
- 5, 43 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991
- 146 van het decreet van 18 mei 1999
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 1, 8 en 18bis van de wet van 29 juni 1964
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950, gewijzigd door artikel 1 van het K.B. van 11 december 2001
- 44, 45 strafwetboek
- 1382 burgerlijk wetboek
- 3 en 4 van de wet van 17 april 1878

Ontvangt de hogere beroepen;

Doet het bestreden vonnis te niet en opnieuw rechtende met eenparige stemmen;

Voegt de zaken met notitienummers (dagvaardingen d.d. 2.3.2004 en 16.8.2004) en samen en doet hierover uitspraak in een arrest;

Preciseert de feiten sub I in de zaak III en preciseert en actualiseert de feiten sub II in de zaak III zoals voormeld aangegeven (pagina's 14-15);

Verbeterd de datum van 18 augustus 2003 (in plaats van 21 augustus 2003) in de tenlastelegging van de zaak I en in de tenlastelegging sub II in de zaak II;

Stelt vast dat de feiten van de tenlastelegging sub I in de zaak II zich vereenzelvigen met de feiten van de tenlastelegging sub I zoals gepreciseerd in de zaak III;

Verklaart eerste beklaagde schuldig aan de hem ten laste gelegd feiten in de zaak I alsmede aan de hem ten laste gelegde feiten sub I in de zaak III (vereenzelvigd met de feiten van de tenlastelegging sub I in de zaak II) doch beperkt tot de vierde wasplaats;

Verklaart tweede beklaagde schuldig aan de haar ten laste gelegde feiten sub II in de zaak II, alsmede aan de haar ten laste gelegde feiten sub I in de zaak III (vereenzelvigd met de feiten van de tenlastelegging sub I in de zaak II) doch beperkt tot de vierde wasplaats;

Spreekt de beide beklaagden vrij van het hen ten laste gelegde feit sub I in de zaak III (vereenzelvigd met het feit van de tenlastelegging sub I in de zaak II) en voor zover betrekking hebbend op de derde wasruimte;

Stelt vast dat met betrekking tot de feiten zoals omschreven in de tenlastelegging sub II in de zaak III zoals gepreciseerd en geactualiseerd, de strafsanctie niet geldt en verleent beklaagden hiervoor ontslag van rechtstvervolging;

Stelt vast dat de in hoofde van ieder van de beide beklaagden aangehouden en bewezen feiten de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet;

Veroordeelt ieder van de beide beklaagden voor de voormelde vermengde en bewezen feiten tot een geldboete van TWEEDUIZEND EURO, met 45 opdecimen te verhogen en alzo gebracht op ELFDUIZEND EURO;

Bepaalt in hoofde van de eerste beklaagde de vervangende gevangenisstraf op DRIE MAANDEN;

Verleent aan ieder van de beide beklaagden uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van DRIE JAAR voor een gedeelte van DUIZEND VIJFHONDERD EURO te vermeerderen met 45 opdecimen en alzo gebracht op ACHTDUIZEND TWEEHONDERD VIJFTIG EURO zodat een gedeelte van VIJFHONDERD EURO te vermeerderen met 45 opdecimen en alzo gebracht op TWEEDUIZEND ZEVENHONDERD VIJFTIG EURO effectief blijft;

Zegt dat in hoofde van de eerste beklaagde de vervangende gevangenisstraf voor wat betreft het effectief gedeelte van de opgelegde geldboete ÉÉN MAAND bedraagt en voor wat betreft het gedeelte waarvoor het uitstel TWEE MAANDEN;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 maart 2004;

Verplicht elke beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke

gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van TIEN EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op VIJFENVIJFTIG EURO;

Legt aan elke veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Verklaart zich niet bevoegd om te oordelen over de burgerlijke vordering in zo verre geënt op het feit sub I in de zaak III wat betreft de derde wasruimte en in zo verre geënt op het feit sub II van de zaak III;

Veroordeelt beide beklaagden solidair om aan ieder van de burgerlijke partrijen en te betalen de som van 500 (VIJFHONDERD) euro, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten vanaf heden;

Laat de kosten van het nietig verklaarde vonnis ten laste van de Staat;

Veroordeelt beide beklaagden ieder tot de helft van alle overige kosten van de strafvordering en van de burgerlijke vordering in beide aanleggen, de kosten voorgeschoten door de openbare partij begroot op 131,79 euro, al deze kosten ondeelbaar verbonden zijnde aan de feiten waaraan de beklaagden schuldig bevonden werden;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzitting van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
ZEVENENTWINTIG OKTOBER TWEEDUIZEND EN VIJF

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Advocaat-generaal

Griffier